

Zabawa i robòta

Dzysò mòje pùpczi bãdą sedzec na karaselë. Mdą sã krãcëc w kóleczkù, głosno sã smiôc i bawic tak długò, jaż sã jima sprzikrzy. Późni pònëkóm je do robòtë. Pùdą do wastë Môrcëna i jegò sëna Francka. Pòmògą jima zaprowadzëc krowã na łakã, żebë Krasawica mògła sã najesc trówë.

Ò! Gòspòdëni brëkùje mléka i sëti smiotanë, z jaczi zrobi masło. Przërëchtowała ju czerzónkã. Mùszimë jak nôrëchli wëdójic krówkã. Mlékò òd taczi wiesofi mùżë na gwës bãdze szmakac...

A terò czas na młócë zbòżò. Wasta Krësztof pòdeszedł ju do żarnów. Jegò białka mùsi ùpiec czile brótów chleba. Czekò blós na mąkã...

A to chto? Paweł, sąsòd Krësztofa. Sadnął z bòkù na łówce, wsëpòł do misczi lëstë sëchi tobaczi i pòchnacé zela.

W rãce chwacył grëbi czij i rozcerò nim tak długò, jaż pòwstónie czòrny pich.

A wiéta, co późni bãdze z nim robił?

Wcygnie do nosa i głosno czichnie: aaa... psik!

Zdrzëta, familiò rãbców téż sã wzãła do robòtë. Nawetka Marta ùdbała so dzysò pòmóc swòjémù chłopù. Wzãła za żògã z jedny stronë, a wasta Adóm złapòł jã za drëdżi kùnc. Z równą chùtkòscą tną cwiardé drzewò, jaż żògòwinë sã sëpią pò całim pòdwòrzim.

Brr, zrobiło sã ju zëmno. Lepi weznã mòje pùpczi dodóm i pòsadzã je zòs na wiesofi karaselë.

